

FRÅGA 49

Advokat Johanna Hjärtberg har nyligen, tillsammans med två kollegor, lämnat den stora advokatfirman Kilroy & Klein, vid vars Stockholmskontor de varit verksamma, för att tillsammans med en advokat, Ture Tranberg, från en annan stor advokatfirma, Davidsson & Partners, starta en ny advokatbyrå. De fyra kollegorna har alla arbetat med process och tvistelösning och detta skall bli huvudverksamheten för den nya advokatbyrån, Hjärtberg & Co.

Före samgåendet har Johanna och hennes byråkamrater haft ingående överläggningar med Ture Tranberg. Det har inte bara handlat om affärsplan, ekonomi och strategi för den nya byrån, utan man har också gjort en noggrann genomgång av samtliga pågående ärenden för att kunna identifiera eventuella framtida jävssituationer. Ingen av dem visste vid de genomgångarna exakt vilka ärenden som kunde tänkas följa med till den nya byrån, men man ville ta det säkra före det osäkra genom en total ”inventering”.

För att inte ta för stora ekonomiska risker bestämmer man att en av kollegorna på Kilroy & Klein, Lisa Lager, som skall följa med till den nya byrån, inte skall säga upp sig tillsammans med de andra. Man är överens om att hon skall ansluta till den nya byrån efter sex till åtta månader, men detta får tills vidare vara en hemlighet.

Man hittar en lämplig lokal. En stor gammal patriciervåning på sju rum. Detta är egentligen lite mer än vad man behöver men låter tills vidare två rum stå tomma för eventuell framtida expansion. Man anställer en halvtids sekreterare och hittar en ekonom som skall sköta den löpande bokföringen genom besök på advokatbyrån en dag i veckan.

I väntan på att verksamheten skall fylla ut de två tomma rummen träffar man ett avtal med en av Tures gamla klienter om att denne under ett halvår kan få hyra de två tomma rummen. Den klienten är projektledare för stora byggtreprenader och behöver tillfälligtvis extra lokaler. Ture anser att denna verksamhet ligger så långt från advokatverksamhet att någon förväxlingsrisk med advokatverksamheten inte kan uppstå.

En tid efter att advokatbyrån Hjärtberg & Co:s verksamhet kommit igång befinner sig Johanna i tingsrätten på muntlig förberedelse. Motpartsombudet är en av Tures gamla kollegor på Davidsson & Partners, advokat Lage Larsson. I en paus ber Lage att få tala enskilt med Johanna och förklarar då att hans klient är mycket upprörd över att behöva ha ett motpartsombud från en advokatfirma där Ture är verksam. Johanna ber att få återkomma till Lage i ärendet sedan hon talat med Ture.

Hemma på kontoret tar Johanna upp saken med Ture. Ture känner väl till att den aktuella klienten fanns på Davidsson & Partners. Ture har dock inte gjort någonting annat för denne

än ett rättsutlåtande i ett helt annat ärende. Johanna och Ture blir överens om att detta inte kan anses vara någon intressekonflikt.

Johanna mailar detta besked till Lage påföljande dag.

Några veckor senare träffas Johanna och Lage på ett stort 50-årskalas. Lage, som ofta dricker ett par glas för mycket, bär sig illa åt mot Johanna. Med hög röst, så att flera personer runt omkring kan höra, förklarar han att "där kommer Johanna, en skenhelig liten jävel som låter pengarna gå före etiken". Johanna håller huvudet kallt och drar sig undan.

Både Johanna och Ture åtnjuter mycket gott rykte och de får processuppdrag från flera olika advokatfirmor. Verksamheten artar sig väl och efter ett halvår slutar Lisa Lager på Kilroy & Klein och ansluter till Hjärtberg & Co.

Lisa är mycket energisk och duktig men kan ibland vara hetlevrad. I ett tvistemål, som hon fått ta med sig till Hjärtberg & Co, har förberedelse i målet pågått ett drygt år utan att ens muntlig förberedelse har hållits. Lisa har ett par gånger skrivit till tingsrätten i skarpa ordalag och begärt att målet snarast sätts ut till muntlig förberedelse, utan att någonting har hänt. Hon ringer nu upp referenten, rådmannen Gunnar Gren, och förklarar i mycket tydliga ordalag att hon inte längre finner sig i situationen. Var dag som går innebär kostnader för hennes huvudman. Hon vill redan nu varsla om att det kan bli aktuellt för hennes huvudman att kräva skadestånd från staten. Gunnar Gren blir helt mållös över denna, som han tycker, exempellösa fräckhet från Lisas sida. Han gör en anmälan till Advokatsamfundets disciplinnämnd och vill ha prövat om en advokat kan hota domstolen med ett helt obefogat påstående om skadestånd.

I målet kräver Lisas huvudman två miljoner kronor från en leverantör på grund av materiella brister i leveranserna. Det visar sig att det finns god grund för kravet, och när så småningom den muntliga förberedelsen och huvudförhandlingen väl har kunnat genomföras har Lisa full framgång.

Förutom det rena kravet tillerkänns hennes huvudman 180 000 kronor i rättegångskostnader för Lisas arbete. Härutöver har Lisa i och för sig ytterligare 25 000 kronor i arvode som hon dock, av olika skäl, inte velat redovisa för domstolen. Den delen får klienten själv stå för.